

szerk.), a World Federation of Hungarian Jews és mások ellen, mert a *Hungarian-Jewish Studies* 3. kötetében (World Federation of Hungarian Jews, New York, 1973) újraközölték Stern Samu és Pető Ernő szerinte becsületsértő emlékiratait. Kifogásolt egy szerkesztői lábjegyzetet is, amely származására vonatkozott. Számos halasztás után a New York-i Legfelső Bíróság 1979. február 14. és 26. között Martin Evans bíró elnökletével esküdtszéki tárgyalást tartott. Dr. Belton 1 millió dolláros kártérítési és 10 millió dolláros büntető igényét Evans bíró elutasította, mielőtt még az esküdtszéki elé került volna. Február 26-i döntésében Evans bíró egyebek között leszögezte:

„Szem előtt tartva, hogy történeti kutatásról van szó, ezek nem dr. Braham ténykijelentései. Anyaggyűjtés ez, amelyet más tudósok fognak komolyan tanulmányozni, nem dr. Braham személyes állításai. Úgy vélem, elegendő bizonyíték van arra, hogy dr. Brahamet nem a személyes rosszindulat vezérelte. Jóllehet ebben az ügyben a személyes rosszindulat valójában nem is fontos, világos és meggyőző bizonyítékokkal azt kellene megmutatni, hogy a rosszindulat vezérelte, ami azt jelenti, hogy teljesen és vakmerően figyelmen kívül hagyja az igazságot, és rendkívül felelőtlenül jár el. Úgy vélem, az ügyben nem merült fel olyan bizonyíték, amely erre utalna. Minden korábbi kutatása arra utal, hogy komoly kérdések merültek fel dr. Berend szerepével kapcsolatban. Valószínűleg fel kell tárnunk, miért játszott ez a szerepet a magyar zsidóság körében. Mindezen körülmények miatt úgy gondolom, a felperesnek nem sikerült világos és meggyőző – vagy akár túlnyomó – bizonyítékokkal igazolnia, hogy ebben az ügyben bármilyen rosszindulat szerepet játszana, ezért, az összes körülmény mérlegelésével, helyben kell hagyni az alperes indítványát.” (Supreme Court, State of New York, Part 29. County of New York, Index No. 3955/74.) Belton rabbi fellebbezett, de 1980. január 22-én a Legfelső Bíróság fellebbezési osztálya egyhangúlag jóváhagyta Evans bíró ítéletét. (First Judicial Department in the County of New York, Case 7206.)

A határozatot 1980. március 18-án New York állam Fellebbviteli Bírósága, majd 1980. október 6-án az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága is jóváhagyta. Belton ezenkívül is több ízben beperelte jelen munka szerzőjét. 1984 decemberében azzal az Avar János és Zöldi László által készített interjúval kapcsolatban indított pert, amely az *Élet és Irodalom* 1984. június 15-i számában jelent meg. Eredetileg dr. John Brademast, a New York University elnökét is beperelte, abban a téves hitben, hogy ő annak az intézménynek a vezetője, amelyhez e könyv szerzője tartozik. A keresetet a bíróság 1986 decemberében utasította el. Belton 1987 májusában újabb peres keresetet nyújtott be azzal az interjúval kapcsolatban, amelyet ügyvédem, Samuel A. Abady a *New York-i Figyelő*nek adott 1987. január 16-án. Az interjúból kitűnik az ügyvéd jogászai és személyes véleménye Berend tevékenységéről.

1975-ben Belton a Magyar Írók Szövetségének irodalmi és kritikai folyóiratát, a *Kortársat* is beperelte, mert 1975. februári számában részletet közölt Moldova György, a jól ismert magyar író regényéből. *A Szent Imre-induló* c. regényben Berend neve Endre névvel áll összefüggésben. A Fővárosi Bíróság 1975. június 4-én elutasította Belton visszavonásra irányuló kérelmét, kijelentve, hogy a per során tett tanúvallomások fényében a felperesről kifejezett vélekedés „nem tekinthető alaptalannak”. Fővárosi Bíróság, Bp., 4.P.23 238/1975/6. sz. akta. Berend háború alatti tetteinek rokonszenvező áttekintése Schmidt Mária idézett művében található (337–390. o.) Freudiger, Komoly, Pető, Stern és Stöckler írásai mellett. Berend rabbi New Yorkban, 1987. június 24-én halt meg.

146. *Magyarországi Zsidók Lapja*, 1944. május 19., 1. o.

147. *Uo.*, 1944. május 25., 2. o.